

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי דניאל-חי אשורי ז"ל

בן מישאלה ורחמים

נולד באירן

בתאריך י"ד בניסן ת"ש, 12/4/1940

התגורר בירושלים

התגייס באוקטובר 1958

שרת בחטיבת ירושלים

נפל במלחמת ששת הימים, בירושלים

בתאריך כ"ו באייר תשכ"ז, 5/6/1967

נקבר בהר הרצל

אזור: ב חלקה: 11 שורה: 3 קבר: 1

בן 27 בנפלו

קורות חיים

בן רחמים ומשאלה. נולד ביום י"ד בניסן ת"ש (12.4.1940) בעיר קרמנשה אשר באירן. המשפחה עלתה לארץ בשנת 1952 והתיישבה בירושלים. דני למד בבית הספר היסודי בשכונת ימין משה ואחרי שהתגבר על קשיי ההסתגלות והשפה סיים שם את לימודיו. גבה קומה היה ובעל שרירים ומראהו היה כמבוגר מגילו - ולכן נתקבל לעבודות שונות וקשות כדי לעזור להוריו שנמצאו במצב כלכלי דחוק. אולם מרוב צניעותו וביישנותו לא ניסה מימיו להתבלט בחוג משפחתו. גויס לצה"ל באוקטובר 1958. את שירותו הצבאי ניצל להשלמת השכלתו התיכונית. כאשר השתחרר מן הצבא בשנת 1961 הצטרף לגרעין נוער בקיבוץ עין שמר, בו המשיך את לימודיו התיכוניים אף כי נאלץ להפסיק אותם ולצאת לירושלים לעבודות שונות, כי המצב בבית היה בכל רע. באחד הימים עזב את ביתו ונסע לסמינר "בית ברל"; שם התכונן במשך שנה להיות מדריך נוער. חזר לירושלימה וקיבל עבודת הדרכה במועדון של נוער בשכונת עולים. בשנים האחרונות לחייו (תשכ"ו-תשכ"ז) היה תלמיד מן המניין בסמינר למורים ומדריכים של הסוכנות היהודית על שם הנס בייט בירושלים. במשך תקופה זאת גילה את התכונות שחיבבו אותו על חבריו: צניעות, שקדנות ונועם הליכות. מרוב שקדנותו ורצונו להיות מתאים לתפקיד שהוטל עליו

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שיקע עצמו בלימודים ולא ביקר את הוריו ובני משפחתו אלא בחגים ובמועדים או בחגיגות משפחתיות. במהלך לימודיו הדריך נוער עולה במועדון נוער בשכונת הקטמונים. בסוף שנת הלימודים תשכ"ז עמד להיות מורה מוסמך ושאיפתו היתה להתמסר כולו לעזרת בני העלייה החדשה מארצות האיסלם ומפרס ולהביאם לדרגה תרבותית גבוהה מזו שבארצות מוצאם. עדינות נפשו התבטאה באהבתו לנגן במנדולינה, לחלל בחליל ולפרוט על פסנתר. כן היתה לו נטייה לדברי אמנות. כאשר המצב הבטחוני בארץ ובגבולותיה החמיר לפני מלחמת ששת הימים גויס לסיירת ירושלמית. מפקד הסיירת הכיר את דניאל כספרא סייפא, כי הוא שירת בה כחמש שנים וציין אותו כמפקד מעולה ונועז; עוד רשם במכתב התנחומים למשפחה כי "יחד עמו נשא למלחמה את ספרי תלמודו וחליליו". ביום הראשון לקרבות, הוא כ"ו באייר תשכ"ז (5.6.1967), השתתף בקרבות המכריעים על שחרור ירושלים ובצהרי אותו יום הצטיין בכיבוש ארמון הנציב וכיבוש מוצב הלגיון הירדני שבצור בחר במבואות ירושלים; אך בעת טיהור המוצב הזה מיהר דניאל, יחד עם אחד מחבריו, לחלץ חייל שנפצע ואז הגיחו לקראתם כמה מחיילי הלגיון מעמדה נסתרת ובידיהם מצאו דניאל וחברו את מותם. דניאל עמד לשאת לאשה את בחירת לבו כעבור שבועיים - ולאחר שבוע עמד לקבל תעודת מורה מוסמך, אלא שלא זכה לכך. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים. שמו הונצח ברשימות בחוברת הזכרון על הסיירת הירושלמית במלחמת ששת הימים "ירושלים של זהב". כן הונצח בספר "המלחמה על ירושלים" למשה נתן. מאמר עליו שמתאר את סיפור לחימתו של דניאל, "דניאל בגוב האריות" ותמונתו פורסמו בספר "מלחמת ששת הימים" שנכתב בקרב בידי הלוחמים.